

AYHAN GÖKHAN

Menetrend

*komolyan venni, mondd, azt hogy lehet,
használatba venni a betanult kezet,
séta a városban a legközelebbi éghez,
a pontossággal takargatni egymást,
érdi ebédhez tokaji bort
kérni a megnőtt napsütésben,
úgy válni el mint egy cipőtől,
magára húz a félkönyök középszer,
nem lesz jobb, és nem is könnyebb ettől.*

Mielőtt még

*évek óta nincs más, csak a vízszag,
a vonatablakból, a konyhában reggel,
sötét színű, egyenletes folyó,
mintha letüdőzte volna a vízszagot,
nem fullad tőle, inkább névtelen
jóérzés, a halál előtt: benne kering.*

Melanzs

*– szereted a melled?
kérdezte a lány a dombóvári fürdő zuhanyzójában, (vagy a prágai kollégium
folyosóján?) az alkonyt megelőző óra kritikus pontján, amikor a nők televérik
a testükkel a zuhanyzót, a hideg csempéhez nyomják a hátuk, a folyosó üres,
az egész kollégium csendes és üres, mert mindenki hazament a hétvégére,
egyedül ők ketten a zuhanyzóban, mint egy erotikus játék részei, aminek
minden meggyőződés nélkül engednek, könnyelműen és mit sem törődve a
következményeivel, van-e következménye bárminek? gondolják magukban
és mosolyognak, minden hónapban ezt csinálják, már-már egy érthetetlen
szertartás fonalába vannak becsavarva, a sorsuk ritmusa lett, minden hónap
végén a vérükkel játszanak, a szűk zuhanyzótálca megtelik, mert a sarkukkal
elállják a lefolyó víz útját, a lábujjuk közé befolyt vért fröcskölik egymásra és
nevetnek, a vérfoltok mint a melanzs, édes, a látvány kellemes és vonzó,
a testükkel festenek, teszik hozzá mindig.*